

VIDEOPOEZIE(<http://hk.youtube.com/watch?v=rVYIWp7MI-k>)

pecetluită explozie,subțire scurgere de vin
din bob luminos și divin,
indulcire divină!
să murim ar fi prea frumos,
să trăim ar fi prea multă lumină!

sânge scurs din dorinți,
picură-mi preaplinul luminii in os
mi-e sufletul deja prea mustos
(pecetluită explozie,
toamnă divină)!

să trăim ar fi prea multă lumină,
să murim ar fi prea frumos...

te-am așteptat...

te-am așteptat...!
sărut pe frunze uitat!

ascunsă-n făclii făcute din păsări
te-am așteptat!
cu sufletul dat nimănui...

fragedă legănare
te-am așteptat!
să-mi colorezi in roșu -amăru
sărutul și anii și...
nedeclarata ta sărbătoare

dar ai uitat!
ascunsă in aceleași făclii
- făcute din păsări-
sărut pe frunze gravat!

să murim ar fi prea frumos...
pecetluita explozie,
subțire scurgere de vin
din bob luminos si divin,
indulcire divina!
sa murim ar fi prea frumos,
sa traim ar fi prea multa lumina!

sânge scurs din dorinti,
picura-mi preaplinul luminii in os
mi-e sufletul deja prea mustos
(pecetluita explozie,
toamna divina)!

sa traim ar fi prea multa lumina,
sa murim ar fi prea frumos...

cuvintele-s nervuri de frunze...

cuvintele-s nervuri de frunze
de tine,de mine ascunse...

lacrimă din pleopă-n pleopă,
dragoste din șoaptă-n șoaptă...

ochi ascuns de căprioară
in tăceri de niagara...

de ieri, de lacrimă, de dragoste
de cuvânt și ardere clară!

stins_ am mereu ce a_nceput să doară
de ieri, de lacrimă, de dragoste
a nu știu câta oară!...

dedicatie

noi nu ne-am văzut niciodată dar noi ne-am iubit,
dacă fac eu doi pași, tu poți găsi ieșirea,
cuvintele mele mor la picioarele tale subit,
ca pe o sârmă ghimpată le simt biciuirea...

sunt uși care nu se deschid cu nici o cheie,
DAR sunt chei care deschid ANUMITE uși...
sunt cuvinte bărbați și cuvinte femeie-
suntem noi, oare, de-aceeași sârmă ghimpată străpunși?

zângănim , și azi, niște chei căutând ...prin cuvinte-
in spatele ușii tale, te văd de cer agățat...
le vom spune la toți cum de-o viața, tu singur, eu cuminte
orbecăim pe străzile cu nume de păcat...

PANA IERI NOAPTE...

parcă eram de gânduri născut,
in vis, iubire să-mi ajungă!
aveam gura pregătită de sărut
ochiul cald să te străpungă...
aveam zece mâini
dar mai multe- eu a
ș fi vrut...

până...ieri noapte/când
uimită de cât te iubeam!
mi se retezase o mână
ca-ntr-o ceremonie gravă
ca intr-un vis...de deochi...
dar...și așa te iubeam
te iubeam fără gură,fără mâini...
fără ochi...

merg dintr-o dată in toate direcțiile...
aripile mi le port până-n pământ
inserată tăcere mă-ndeamnă
să-ți rămân peste gând...
nu-mi aplec sprânceana să izbutesc
nu mă depărtez ca să mă apropii!
apăs piciorul exact unde calc

traiesc uimirea
in păsări-
mă prefac adesea!
mă sărută frunzele,
plânsele,
incet innodate la capăt...
mi se aşterne un tron
indrăgostită să nasc
intr-o toamnă un copil
ca un sfârşit al sărutului...

de dragoste I

abia mai puteam ramâne în viaţa...
tocmai mi-am smuls inima cu-n gest dureros...
de piatră, din piept se ivi
altă inimă-n loc
nu puteam muri,
nu puteam iubi...
era o toamnă disperată
frunzele mureau în alai
disperată şi eu, ca şi ea
voiam să pleci
voiam să stai...
nu mai ştiu nici să visez...
durerea mi-o trăiesc
ca şi pe aţă
de toamnă, ca şi toamna!
pe marginea unei iubiri
abia mai pot rămâne-n viaţă.

de dragoste II

pe inimă mi-am scrijelit cuvintele
cu care te-am iubit
am ales cu grijă printre flori
cumintele fân cosit

prânzeşte-mi sângele,
ascute-mi o lamă de cuţit-

am scrijelit şi cu iarbă pe inima mea...
atât te-am iubit!...

de toamna

port gustul tău
şi-al toamnei prin sărut,
mă uit la tine
fără să mă uit
ca să iert tot ce se poate ierta/într-un dor
picură-mi în sânge

din frunze-un izvor!

să-mi fie de nuntă și de-o frunză gălbuie...
îmbrățișează-mă cu-n sărut de gutuie...

Mamei mele

*Aud un copil care plânge, mamă!
În fiecare zi aceleași săgeți
pe sub geamul de păsări mă cheamă
prin plânsu-i, mamă, aștept să mă ierți!*

*Aud un copil care plânge,
aceeași tângire flămândă de foc-
iartă-mi, mamă, neputința de-a plânge
și osul ce-și sapă în carne un loc!*

*Aud un copil care plânge, mamă!
Pe sub geamul de păsări aceleași săgeți,
în fiecare zi am lacrimi în palmă
dar nu mai pot plânge, te rog să mă ierți!*

ATÂT te-am iubit!

***Pe inimă mi-am scrijelit cuvintele
cu care te-am iubit***

***am ales cu grijă printre flori
cumintele fân cosit***

***Prânzește-mi sângele,
ascute-mi o lamă de cuțit-***

***am scrijelit și cu iarbă pe inima mea...
ATÂT te-am iubit!***

Rugăciune

***Da o șansă sufletului meu
am clădit greșit,
am făcut din ține un d-zeu
am spart pietre-ntre dinți,
am plâns brusc, am greșit!
Am neiubit,
am rămas singură pe câmpul de luptă,
nici nu știi cât mă dori pentru că exiști
și pentru că trebuie să fiu și femeie
în sălbăticia mea..***

Am plâns petală cu petală
există în orice binecuvântare
blestem
am plâns de durere, de iubire
de trădare

de dor, de plăcere
de tine lacrima mă tem!
așa cum există blestem
în orice binecuvântare-
trăiesc vinovată de nașterea ta
și mi-e greu
pentru că nu e o luptă egală,
cineva operează pe sufletul meu,
transformând lacrima mea
în cerneală

Iubesc petală cu petală
plâng de durere
de dor, de plăcere
de iubire
plâng de trădare
și de cine mai știe...
te iubesc pân'la blestem-
lacrimă ce naști cuvinte
poezie sau poem...
îți cad la picioare cuminte-
și mă mint că eu scriu poezie/când
cerneala din lacrima mea mă scrie...

<http://hk.youtube.com/watch?v=6hQOMdb30WA>
(VIDEPOEZIE)